

കൈലാസ്സുത്ത ശതകം

—൧൦൧൦—

ജനരഞ്ജിനി,

എന്ന

മാനികുപുഷ്പത്തെക്കുറിച്ച്

നാഥാപുരം

ജനരഞ്ജിനി അച്ചു കൂട്ടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചു

ശമ്പു

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകം

കുമാരവൃത്ത ശതകം.

പരി: ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ
അപ്രിയമസ്തു.

- മ ചൊല്ലാൻ ഭൂതജാലം പൊഴിയണമതുത
നല്ല കെൾക്കുന്ന നെര
ജ്ഞാസം മാനസത്തിൽ സഹായ ജനത
കൈ യങ്ങായുരണം
നല്ലൊണം ചെൻ വന്നീടണ മിഹ വഴിപൊ
ലുള്ള സന്ദർഭം ശ്രീ
കൊല്ല ഭാഗ്യ വസ്തുക്കൾ ഭാഗ്യവതി യതിനായ്
നിൻപദം കീഴിട്ടൊന്നൻ
വ നില കാർക്കുൻ കേട്ടിത്തരിക യതിൽ മയിൽ
പിലിയും ഫലഭെല്ലെ
ചല തൊട്ടുള്ള ഗൊപിക്കുറിയു മഴകെഴും
മാറിൽ നന്മത്തുമാലാ
തൊളിൽ ചെത്തുള്ളൊരൊടക്കുഴൽ കരകമഖെ
കാലിമെക്കുന്ന കൊലും
കൊലും ഗൊപാലവേഷം തട്ടു ചുവന്നിട
സാര മാധവയാമഃ
ല ഭൂമിക്കുള്ളൊരു ഭാരമങ്ങുചിലവും
കാഴ്ന്നിട്ട ഭൂമാവിനാൽ
ഭാമാരു മിണിപ്പുമാം പ്രിയതമാ
വൃന്ദത്തെടം കൂടവെ
മെക്കമം തെടിന യാദവപ്രവരരോ

- ഒന്നിച്ചു നന്ദാത്മജൻ
 ശ്രീമദ്വാരാധതീ പുരത്തി ലചിതാ
 നന്ദന മെവീടിനാനു
- അക്കാലത്തൊരുമിച്ചു ഭക്തികൂട്ടുമ്പോ
 പാരത്തിനായ് വാഴ്ത്തേ
 ചിത്തകാതൽക്കു സതിസ്തനാകിയ കുചല
 ലാഭിച്ചുനാം ഭൂസുരൻ
 നിൽക്കാനുള്ള ഭരിതാർത്തി വകവെ
 ചിടാതെ തന്മന്ദിരെ
 നിഷ്കാമൻ ഭഗവാൻപദത്തളിരിനെ
 ഐവിച്ചു വാണു സുധം
 ക്ഷോഭം സമതാമവന്റെ ഭയിത
 ക്ഷോഭം പത്രത്തോളം
- ഭക്താർത്തികൾ വിരക്തി യുക്തിനെ വരാ
 ത്താവിനരികത്തു ചെന്നു സതിമാർ
 ചുട്ടന്ന രത്നാങ്കരം
 മെത്തും പ്രശ്നയ മിശ്ര മിമൊഴികളെ
 മെല്ലന്ന ചൊല്ലീടിനാൾ
- ഭക്താവെ സച്ചി ദൈകസ്വരസന വസുധാ
 തു പിതൊലും ഭവാനി
 ക്ഷോഭത്തിന്നുസ്ഥാനമാകുന്നിവളുടെ വിവശ
 തപത്തെ യൊക്കുന്നു മില്ല
 ആസ്വാമകാഴ്ച മിമളകളായി സഹിയ
 തുള്ള ലൈലാഹ മുൾക്കൊ
 ന്നാർത്തന്മാരായ് കൂടത്തു തുടരികാവിളി
 ക്കുന്നതും കെൾപ്പതില്ലെ

കുമാരവൃത്ത ശതകം

- ൭ ഇല്ലിങ്ങിനിങ്ങുതുണി കിന്ന യെന്നു മല്ലി
യില്ലാക്കിഞ്ഞു മിഥാ നിനി യൊയില്ല
കപ്യാണത്തി കമലാ മണപാട്ടനല്ല
തില്ലാരു മിക്കറ്റന ഭവ മകറി വെപ്പാൻ
൮ രണ്ടാളും നിങ്ങളും പണ്ടുതൂരു മഹമതിൽനി
ന്നിട്ടു വെച്ചിട്ടിൽ പി
ന്നണ്ടാകണ്ടിട്ടു രണ്ടാളതു കഴിചകിൽനെർ
വണ്ണാം തമ്പരാനെ
ഉണ്ണാകിലൊന്നുമാക്കും പ്രിയതമ വെറുത്തെ
കണ്ടു മിണ്ടങ്ങിരുന്നാൽ
കണ്ടാലും യത്നമല്ലോ വിധിയുടെ വഴിയെ
തെന്നു കാട്ടുന്നതെല്ലാം
൯ എന്നതും കാണ്ടിനിവെപ്പാൻ
നന്ദസുതാ ചെന്നുകണ്ടു ചരിക വോൻ
ഹന്നാൽ ഭാരിപ്പാർത്തിക
ജ്ഞാനാഴിയാതൊക്കയും തീരും
൧൦ ഉൾത്തലമൊട്ടു നിജപതി പറഞ്ഞു വാക്യ
മത്താപസപ്രവാനെപ്പാട്ടുകെട്ടനൊം
മെന്തെന്ന ഭജിതയൊട്ടു നന്ദകുമാരകൾറെ
കാൽത്താർ വണങ്ങി മനസാ നിരപിച്ചിതെവം
൧൧ ഒരൊഴിവെന്നൊരൊന്നുണ്ടനുഭവ മതുതൻ
പൂവ്വജനാർത്തമാക
ഒന്നൊരൊരുകൾ ശത്രുനിരസന മതിനാ
രാലു മില്ലെത്തുകണ്ടാൽ
പാക്കാതില്ലെണ്ണിതാഗാമിക ഉിവഴിയും
തൻപ്രയത്നം നിമിത്തം
പ്രാരബ്ധം തിന്നുകിരഞ്ഞൊഴികഴിവതിനി

- ൧൨ പ്രേമ ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധം
 കാമ്പരും മദൈശ്വരഭി വിവരം
 തൊടും വളർത്തിട്ടമി
 സ്സമ്പത്തിക്കു ലിവർക്കുഭിച്ചു രചിയും
 നന്നായി വലുങ്കിലും
 ഭൂമിത്തങ്ങളിൽ വെപ്പിരിഞ്ഞുതുളയ
 ക്കിന്നെ ഉടമകാക്കത്തൊം
 വഞ്ചവും ഭഗവന്നിരിക്കുന്ന മിനി
 കണ്ടാ മതിയുപമയ്
- ൧൩ അനന്തഗുണമാനന്തളാ രന്നന്തമാമെലിയും
 മനഃനേതൃ ശ്വേതൻ കന്നാ മനന്തരമിതൊതിനാൻ
- ൧൪ ഹൈന്ദവജ്ഞാനതന്നെ നന്ദസുതനാ
 മെൻപൊറിയെക്കൊണ്ടാ
 നിന്നിരാത്രി കഴിഞ്ഞു നാളയെതിരെ
 തനപംഗി പൊയിട്ടവൻ
 ധന്യെ വല്ലതു മൊന്നുകൂടിയവിടെ
 കാലക്കു തന്നിടണം
 മാനുന്മാരുടെ മുനിപങ്ങിനെ വൃഥാ!
 ചെല്ലുന്നതും സ്ത്രീയമൊ
- ൧൫ ഹവം ഭർത്താവു ചൊന്നൊരളവി ലവളി
 നന്നൊക്കൊണ്ടനധഃസ്ത്രം
 രാജവ വെവിച്ചിട്ടിച്ചു ചുരൾ തിരു മവിൽ
 കട്ടയെ കീറ മുണ്ടിൽ
 ആ ചുംവണ്ണം പൊതിഞ്ഞുളളൊരു പൊതിയെതിരെ
 താൻകുളിച്ചുതള തുഷ്ട്വാ
 മെച്ചം കാക്കുൻ കാൽത്താരതിയിന്നായവന്ന
 ഞിട്ടു കയ്യിൽ കൊടുത്താൾ

൧൩ താഴിൽ തന്മി മന്നാമുനുള്ള പലധാ
 രത്തിനു ഭക്ത്യാസമം
 ചാരത്തമ്പൊട്ട കൊണ്ടുവന്നൊ രവിചിന്
 ഭംഗത്തെ യദൃശ്യരൻ
 പുരാതന കരത്തിൽവാങ്ങിയവളൊ
 താത്ക്കാദരം യാത്രയും
 സൈപരം ചൊല്ലിയലം മുറാരി ചരണം
 വരികവാ നാസ്തയാ

൧൪ കീരിത്തച്ചു മുഴച്ച കൊച്ചുമറികൊ
 ണ്ടുള്ളൊരു താഴുകര
 കിരിപ്പാളിയങ്ങാനുപൊയ കടയും
 വെരോന്തമാം ഗുരവു
 ആരിൽപ്പാതി ചിരിച്ചിലുള്ള വടിയും
 നാരായണ നെകുപ്പാ
 ന്നായിട്ടുള്ളൊരുവിൽ അന്നിപ്പൊതിയുമായ്
 പൊയൻ കുചലാർന്നൻ

൧൫ സുരവരങ്ങളെ ദിക്കാകുന്ന മൈക്കുന്നിയാട്ട
 കുതിരവ കതിരാകും കുങ്കുമം ചാർത്തിയപ്പൊൾ
 മധുരിപ തിരുനാഥം സാദരം ഭൂസുരന്ദ്രൻ
 മധുരരവ മുദാരം കൊരിവാരിച്ചൊരിഞ്ഞു
 ൧൬ ധരണീസുരവരൻതൻ ഭക്ഷഭോഗെ ചകൊ
 രത്തന്നരു മതുനെന്നും കൃഷ്ണിനാർക്കുമൊടെ
 തരകിട്ടുകടി വിട്ടാതുള്ള കടച്ചൊട്ടേളി
 ട്ടുനവനളെ മുന്നിൽ പയ്യവെ പയ്യപൊയാൾ
 ൧൭ പൊയാലും യദൃപതി മന്ദിരത്തിൽ വെരാ
 ലായാസം കിളപി വരാത വാഞ്ചരിതാണ
 കായാനുനിറ മുടയൊൻ തരും ഭവാനെ

എ

കുചലപുണ്യ ശതകം

നാമിട്ടുകിജന്നെടുത്തി മന്ദപാതം

൨൧ പെരുവഴി നടക്കൊള്ളൂ. ഭൃസുരൻ പിന്നനെകം

തെരു നഗര വിശാലഗുരു ഭദ്രശാസ്ത്രയും

പരിപോട്ട തരണംചെയ്യുന്നുപൊക്കുന്നനെ

ത്തൊരു വലിയമനോരാജ്യത്തി ലെത്തിച്ചുരണ്ടു

൨൨ ഇന്നിന്നെന്നു നിനച്ചു താനിതുവരെ

ഒന്നു സ്വാമിയെ കണ്ടിടാ

തിന്നിത്താൻ ബുദ്ധനെപ്പിടിച്ചവിടെ

ഒന്നൊന്നു തെങ്ങുന്നവെ

ഒന്നൊന്നു ഗുണം നമുക്കു വലുതാ

യിസ്സംഗതിക്കും ജന

സാക്ഷിക്കാരനും മറ്റു സാക്ഷി തെളിയി

ക്കൊടുത്തുനില്ക്കുക

൨൩ പ്രഭുക്കൾക്കൊക്കെ പ്രണയ മരിക്കിൽ

പാക്കു മവരെ

ദിരിക്കും സമ്പാദിക്കുന്ന വലു

ക്കൊക്കിപ്പു നിയതം

ഇന്നിന്നായാൻ കണ്ണൻതിരുവടിയെപ്പെർ

വിട്ടു മുൻ

ക്കൊരിക്കൽ കാണാൻകൂടവസര മണത്തീ

ല കറിയും

൨൪ ചെച്ചുകു പാർത്തുവരുവേ ക്ഷിതിശൻ

കാലമെ ചെന്നതു പാട്ടു ഭവിച്ചുപൊലെ

വാലക്കവന്നവതരിച്ച മഹാജാപൻ

വെഴുതുകു വീഴ്ച വരികിപ്പു നമുക്കു തെല്ലം

൨൫ എന്നല്ല ദൈവമവിടെക്കൊടുത്തുമിപ്പു

ചെന്നിപ്പുയെന്നു വരുവാനുക്കൊടുമിപ്പു

മൃന്നല്ല സമുദ്ഭവനങ്ങളു മൊന്നുപൊലെ
തന്നിപ്പമെന്ന പായുന്നതു വെദസാരം

൨൭ ശുദ്ധകുലത്തിൻറവനെ
സമതനാകുന്ന നാഥനാ മവനെ
കണ്ടാലൊക്കെ ത്തരണം
വന്നിട്ടുപിന്നിരിക്കു ചേതരണം

൨൮ ഓരൊന്നിവന്നു മാക്കുകപു മതിനുസമാ
ധാനവുംചെയ്തു സാക്ഷാ
ത്താരിൽ തന്നീമണുദൻ പദേതിരിപുറ
പ്പിച്ചുപിപ്പിച്ച ചിത്തം
ഓരതമാറ്റു ഭാവങ്ങളു മവനിസുരൻ
മെല്ലെമെല്ലെന്നു ചെല്ലും
നേരം നെരിട്ടു കണ്ടുതിരിവ സദാശമാം
ചാരകാ പട്ടണത്തെ

൨൯ നാലുണ്ടു ഗൊപുരവരങ്ങളു വക്കുന്നതെ
ണൊരാത്ത രഥ്യകളുടേ ണ്ടതുപൊലെതന്നെ
ചെലൊത്തരാവണ മവക്കിരുപാട്ടമൊറം
ശാലിച്ചിട്ടന്നു ബത യാതൊരു പട്ടണത്തിൽ

൩൦ പ്രാകാരങ്ങൾ കവിഞ്ഞുകയറുകയറി
പൊയിട്ടു വർഷിക്കുവാ
നാകാ യാതൊരെടത്തു മെച്ചുറവവന
ങ്ങൾക്കെന്നു വന്നെങ്കിലും

൩൧ രാകാചന്ദ്രകരാനന്ദംഗ സമയെ
നൽചന്ദ്രകാന്തങ്ങൾകൊ
ണ്ടാക ത്തിത്തൊരു ഗൊപുരാഗ്രമതിനെ
സ്സാധിച്ചു പൊരുന്നബൊ

൩൨ കൈലാസംപൊലിരിക്കുന്നഴുന്നില മണിമാ

ങ്ങൾ ജാലങ്ങളുടെ
 കെറിപ്പൊകുന്ന കണ്ടാൽ നിശിതമിനകരൻ
 യാതൊരൊടത്തു സിദ്ധം
 ഫാലം ലീലാവന്ധ്യ സ്മരസമര പരി
 ക്ഷാതി നിശ്ശാണമാരാം
 പാലൊക്കും വാഷിമാർത്തന്മാട മുഖമധിയെ
 കക്കുവാണെന്നു തൊന്നും
 നന്ദ വിമലാമാർ ശ്രോതൃയന്മാർ കവികൾപലതരം
 വൈദ്യരും ഔഷധിജ്ഞാ
 രാജാർ പാട്ടുകാരും നിപുണനൈപുണികൾ
 ഭവേണിക ശ്രോണിതാനും
 ധാർഷ്ട്യക്കാർ മൊടിവിദ്യനിപുണര മവരോ
 ടൊത്തിട്ടും മാത്രികന്മാർ
 ക്ഷാത്രംകൈവിട്ട വാഴുന്നവർ പലരുമൊക്കും
 യാതൊരൊടത്തസംഖ്യം
 നന്മ ധർമ്മശുദ്ധാത്മവ രാജമിപ്പ
 സമ്പന്നരല്ലാത്തവരും തഥൈവ
 ഹർഷാന്നഭോഗം കേവലിപ്ലോരാംകും
 വൻപെറ്റിട്ടും യാതൊരിടത്തുകാരിൻ
 നന്മ ഒരൊമാസങ്ങൾതൊറ്റം പരിണതശശിബി
 ബങ്ങളൊരൊന്നു വെംമ
 വെരെ മാറുന്നെന്നു തത്തുകളെ മുഴുവൻ
 വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന
 നിരന്താർസംഭവൻ പിന്നെപമതരമാം
 യാതൊരൊടത്തു പാക്കും
 പെന്തരൂപിപ്പുന നൽസുന്ദരതലവന
 കൂട്ടമായ് സൃഷ്ടിചെയ്ത

- ൧൫ ഉത്തംഗ ശ്രീവിളക്കും പരപുരുഷപുരി
ഗോപരം കണ്ടു നെര
ത്തത്യാനന്ദാമൃതാബ്ധിത്തിരകുടിയെ
രണ്ടാടി യാടിക്കുഴഞ്ഞും
ആത്മം വിത്തും ചിരിച്ചും ധരണീസുരവരൻ
തന്നയും താൻ മരണം
മഞ്ഞാമത്ത പ്രമത്ത ക്രമവു ജനഭവി
ച്ചെത്തി പിന്നപ്പുരത്തിൽ
൧൬ ഘടം പിന്നെഴു കുഴിക്കുമ തടവിട്ടു
നാഴിനെർവണ്ണൻ ക
നാഴിപ്പെണ്ണൊടുമൊന്നി ചെഴുനിലമണിമാ
ടത്തി ലാടൊപജമാടെ
പാഴല്ലാത്തു സുഹൃദ്ധു മമിതരസം
ചെയ്തു വാഴുന്നനെരം
തടൈ ദൂരത്തുകണ്ടപ്പേരവഴിനടുവിൽ
തൊഴുനാ കുഴി കേവം
൧൭ ചിക്കുന്നങ്ങ പരിഭ്രമിച്ചു മണിമ
ഞ്ചത്തി നെഴുന്നെറ്റു പി
ന്നക്കണ്ണൻ തിരുമെന്നിസഞ്ചിത ദയാ
ദാക്ഷിണ്യ ചിത്രത്തൊട്ടും
അക്കാലത്തിലടുക്കുപുറു പരിചാ
രത്തൊടു മൊന്നിച്ചു തുൽ
സൽക്കാരത്തിനു കെന്തു കാൽ കൈതതെര
അഴക്കെഴുന്നള്ളിനാൻ
൧൮ ചെറും ഭക്തികലൻ നല്ലൊരുപചാ
രത്തൊടു മാത്താദരം
പെരുന്മാർ ഭൂതെന്നുവെ ണ്ടവിപദാ

വന്നെത്തി പിന്നെത്തരിൽ
 പാരിഭാഷിത മിശനായ ഭഗവാൻ
 താഴെത്ത പാദത്തെ വെ
 ച്ചാൻ കെണെതിരോറി അഭരവാഃ
 മന്മാദമെ ചങ്ങാതിയെ
 ൧൧ പാലാഴിക്കയുടെ നൽകൂർകൊങ്കാമാട്ട
 മാലെയപക മണിയിലെ ചുരുമാറ്റ കൊണ്ട
 ആലിംഗനം സ്വപതിചെയ്തു വിയഞ്ഞാലിച്ചു
 മാലിന്യമെറിന കഥാപാത്രം യംബുജാക്ഷൻ
 ൧൨ അപ്പുളയെക്കൊരു വിസ്മയം ത്രിമുഖന
 ഗ്രാമവാസി ബിഭേസനാ
 യെല്ലംകൊല ചെയ്യുന്നിരുന്ന പരുമി
 നൽപ്പട്ടിണിക്കാരനെ
 അപ്പുളയെക്കൊന്നിറ്റ കൽനടയതാ
 യെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നവെ
 നെല്ലാഖൊകരു മെന്തപൊലവിടനി
 നുൾത്താരി ചൊന്നതങ്ങിനെ
 ൧൩ വൃദ്ധൻതൻകൈപിടിച്ചിട്ടു ജിതനപരിപൊയ്
 പള്ളിമഞ്ചത്തിലെറി
 ട്ടുവാ തുക്കൈകൾകൊണ്ടുപറ്റമതു കഴുകി
 ചിട്ടവാന്മാർ തുടന്നാൻ
 ബദ്ധപ്പാടൊട്ടുകൂട മലർമകളുതനെ
 രത്ത ഭരതന്നിയെ മെൽ
 വസ്ഥിപ്പാനെന്നവണ്ണം തിരുവിളമൊട്ടു മ
 ണ്ണുവീഴ്ന്ന ചുവട്ടിൽ
 ൧൪ ശ്രദ്ധാപരസ്സര മുതൻ മുന്നിപാദത്തിൻ
 മുഖാവിചൊറ്റ വിരവൊന്നു തിരുവാൻ

സിദ്ധാന്തമറ്റു മലർമതിൻ മെന്തവെണ്ട
 ശുദ്ധാന്തവർമ്മതിനാസകലം തളിച്ചു
 ൧൩ ഹരി ചന്ദനാഭരഹിമാ ബുദ്ധാഭവാം
 ഹരിചന്ദനാഭരഹിമാ മംഗലാഭവാം
 കുരുവിന്ദരാത്ര കരപുപന്നിനാൽ
 സുകുന്ദാലയ മലങ്കരികൂടൽ
 ൧൪ വിരവൊട്ടുപുരവിധിപൊല ചെമ്പുപി
 ന്നൊരുമിച്ചിരുന്നി തരവിന്ദാലാചനൻ
 തരമഞ്ചരിയെടുക്കെ മംഗളാഭിനീ
 വരരത്നമായരമെല്ല വിശിനാൾ
 ൧൫ കുന്നിച്ചമൊഴോലൂട നിരൂന്നിപ്പ
 കുന്നിൽപരക്കന്ന നിചാച്ചുപൊല
 മന്ദസ്ഥിതംചെയ്യുകുന്നനപ്പൊൾ
 മന്ദംകനിഞ്ഞൊന്നൽ ചെയ്യിവന്നു
 ൧൬ ഇന്നല്ലൊസുഖിനം നമക്കു നിനയ്ക്ക
 തിങ്ങിനിന്ദെ നമിൻ
 വന്നല്ലൊപുനരൊതു വെണമനിയി
 ജ്ഞമത്തിനി കുന്ദമായ്
 മന്നെല്ലാം പരിതൃപ്തമാകു മമല
 നാർത്തൻ പാദൊക്കും
 തന്നെല്ലാ ഗതിയൊന്നിപക്കു സുമതെ
 ധന്യോസ്ഥി ധന്യോസ്ഥിത്തൻ
 ഔപ്തിയസമ്പന്നമുണ്ടായ കാണുപാനാഗ്രധിക്ക്
 നീതുവരെധിതയർകാക്കിത്തുങ്ങൻകെണു വാണെൻ
 പരമിവനുസമാനം പാക്കിലൊപാരതത്ത്വം
 പെരുകിനപുരുഷന്മാ രാജമിജ്ഞാണെന്തു
 ൧൭ മന്നപ്രഭുതകരുണാ പരിചണ്ഡനാകം

- സാന്ദിപനീമനിവരൻ ഭവനത്തിൽനമ്മൾ
 ഒന്നിച്ചുനേക ദിവസങ്ങൾ പഠിച്ചശാസ്ത്ര
 മണ്ണുനടത്തുക മിത്രനമുക്കൊമ്മയില്ല
 ൧൩ ചെന്നിക്കുകൊണ്ടു വരണം ചിഹ്നനന്മൾ
 കൊടുംതരത്തിൽ വകയില്ലിരുട്ടപ്പിഴവെപ്പാൻ
 ൧൪ എന്നു ശുപത്രി ചുമന്നു പയമെവരും പ
 ന്നാനിച്ഛകാട്ടിനു നടന്നതുമൊമ്മയില്ല
 ൧൫ സന്നദ്ധരായൊരു നമ്മൾ കടന്നുകാട്ടിൽ
 ചെന്നിട്ടൊടിച്ഛവി കിഞ്ചിതിരിയുമെപ്പാൾ
 പിന്നിട്ടമാനമപിലം രവിതാനമധു
 കുന്നിന്റെ പശ്ചിമൊട്ടിച്ഛതുമൊമ്മയില്ല
 ൧൬ നിട്ടകാറ്റു മിടിമിന്നലു ഇരിയട്ടു
 മൊന്നിച്ചു കാറ്റു പറ്റുകാരി ചൊരിഞ്ഞുനേരം
 വിന്നതപമുറന്നവിടെ നാക്കോരുകൊടരത്തി
 ലന്നത്തെഴുതിയതു തീർത്തതുമൊമ്മയില്ല
 ൧൭ അന്തിക്കൂണിന്നു കാണാ ശുശ്രൂഷുവരൻ

ധർമ്മ ഭാരങ്ങളെടൊ

- യന്നു പൂപെനകൊപിച്ചുടനുഷ്ഠസിപ്പുറ
 പ്പെട്ടിടത കൂട്ടിലെക്കായ്
 ൧൮ ഏതെലും കിട്ടിജീവൻ ശിവ ശിവന
 നിന്ധന കഷ്ടമായി
 പംശാവിതകണനമ്മ സുഭയമനനയി
 ചെച്ചതും വിസ്മയിച്ചൊ
 ൧൯ വാചാ ചെരുത്തു പറയുന്നിനി യെന്നിനായി
 ട്ടുപോയ്ക്കേണ കഴിച്ചതിരിച്ചശേഷം
 ഗോദാനന്ദം സപദി ചെയ്യുമവെട്ടതില്ല
 മൊക്കൾക്കു ഡംബിനി ഭവാനനുകൂലയല്ല

൧൦ ഇരിക്കട്ടെയും പൊരുപൊരെ വിശദ
 നിത്യ നമ
 ക്ഷരിക്കാനെന്നെപ്പം തരികുന്നമുണ്ടാ
 മനപ്രധി
 പൊതിട്ടുകൂട്ടി ഒങ്ങൊട്ടെക്കൂട്ടി വിട്ടുകുലപ്പൂട്ടി
 കരുതെടൊ
 കൊതിക്കാരൻ ഞാനെന്നവിപര മരക്ക
 നിതിവനെ

൧൧ അക്ഷേപണിഭവനൊടിവന്നു മുറച്ചുഭാഷം
 കക്ഷണിരുന്നിന്നു പിടിച്ചുപരിച്ചുപിടിച്ച
 അക്ഷിണമൊക്കെയും കയ്യവിൽവാരിവെറും
 ഭക്ഷിച്ചുനല്ലുതുപൊ ലഭനാംബുതാക്ഷൻ

൧൨ ഒരുപിടിയവിൽ കൂടിവാരുപാനായ്
 പൂരപരക്കൻ തരസ്സാതുനിത്തേനരം
 അരികിലമരുക്കി മരുവെറും
 ലഭതരുതെന്നരുൾ ചെയ്തുകൈപിടിച്ചു

൧൩ ഏനിട്ടാ ലക്ഷിതാനും ത്രിഭവനപതിയും
 കണ്മുലപ്പിടലതാ

൧൪ ഞ്ഞൊന്നും ഗുരുമായിട്ടരുളി യരികില
 ജ്ഞാനൻ ബൊധിയാതെ
 പിന്നീട്ടപ്പിട്ട മായുജ്ജവ ലതകണവ
 ന്നാജ്ഞയാ കൊണ്ടുപൊയ്
 ചൂന്നൊമൊക്കൊ ടമുലർമകളരികെ
 വന്നുമെല്ലെന്നു വിശി

൧൫ തിങ്ങുന്നഭക്തി സസമായതിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി
 പ്രൊങ്ങുന്നനല്ല പുളകങ്ങളെന്നുമുണ്ടാ
 എങ്ങാമറച്ചുതുടകൊണ്ടു വരുത്തിമങ്ങും

- ചങ്ങാതിയോടു പുനരിങ്ങിനെചൊല്ലിയവൻ
 ൨ ഔസാധിജൻ നിനിട്ടമിതയേമിയ
 നോക്കുലപ്പട്ടു വെറെ
 നില്പാമകണ്ടു കിട്ടാത്തുടനഥ കമ്മണി
 ചുമന്നു നമ്മെയൊക്കും
 കാവ്യണിമെമ്പി പാഞ്ചാലിയുമമിതാസാ
 തന്ന ശാകൊ മനത്തിൽ
 ഗദ്യംസത്യംകൊണ്ടുൻ പ്രിയസഖവതാ
 ഭത്താമം പ്രാദുരത്നാൽ
 ൧൦ വായക്കുംതൽക്കേതീയുളളാരിവനെ യുപചരി
 ചിട്ടുപാനായി നരംകം
 ൧൧ കോടംകാരസ്തരത്തിൻ കരുവുമുളളമാ
 യിങ്ങു തെല്ലിപ്പു ഭേദം
 ഡിക്കാരക്കാർ കൊടുക്കുന്നുകുലശാലും
 കണ്ടു കായ്മ മൊക്കും
 നിഷ്കാമൻ താനിനിങ്ങാ പാറകിലതുമന
 ശുദ്ധിയൊന്നെ തചിക്ക
 ൧൨ സന്തോഷത്താ മുന്തിരങ്ങേക്കിപ്പ മയിമതിമ
 നില്പുഴ പിന്നയുനാം
 നിത്യമാ ഞാനുതന്നെ നതുപനത്തിയി
 കെണമെ നില്ലയെല്ലൊ
 നിസുന്ദ്രപ്രേമഭാരം നലമൊടുകലതം
 നമ്മളെ പ്പോലതെനീ
 മുത്തലും കൊങ്കയാളെൻ പ്രിയതമനുമയം
 നിൻകൈയിന്നു മൊന്നെ
 ൧൩ ഇസ്സർകാവചൊ മനുപ്രയതമം
 ഭനുപ്രഭാ പുരമാം

സ്വേദംവാരികൾക്കു മാത്രമുണ്ടു
 നെരിട്ടെടുത്തുവെ
 ശ്വേദംകേരി പിശാചികാ വിവരം
 യശസ്സും തുകിച്ചിരി
 ചുറ്റുമെനി വിറച്ചതൊണ്ടു യിടി
 തതാം പരമേശ്വരിയെ
 നൃപ കണ്ണാനിതുമെനി കണ്ണിനിരയാ
 യെന്നതൊട്ടെന്ത
 കണ്ണാടി കേരളത്തിന്നു വരയും
 കണ്ടങ്ങിരുനീടിനെൻ
 ഇന്നിപ്പൊഴിവിടെക്കു വന്നാമസാ
 മാഞ്ഞു പൊന്നു ജഗ
 നാശിതത്തിനു പാത്രമായി ഭവൻ
 പിന്നെതു ചൊല്ലേണ്ട ഞാൻ
 ആദ്യൻ നിത്യനന്നു നദായനൻ
 വെട്ടൻ അഭയധാക്കിയായ്
 സാദ്യൻ യോഗികളാ ലബ്ധനപരി
 ചെല്ലുൻ വോണെങ്കിലും
 വിദ്യാഭിന്നജ്ഞയു പ്രതിമനാ
 നാ രായന്നൻ വിശ്വസ്ത
 ക്കീഴെല്ലാ കാതനമെന്നു മൂന്നുതന്നുവായ്
 കാണുന്നപാധിമോൽ
 നൃപ ഉണ്ടാക്കുന്നു ജഗത്തശേഷവും മഹാ
 ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ വോൻ
 കൊണ്ടാടിട്ടുപിന്നെ പരമേശ്വരനായി
 രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു വോൻ
 വെണ്ടെന്നിട്ടുതിനെ ജ്ഞാനകവച

സ്തായിട്ട നെത്രാഗ്നിയെ
 ക്കൊണ്ടി ട്ടാസകലം കരിച്ചുഭസിതാ
 പുതുനുമെയിൽ ഭവാൻ
 ഇതിപലവിധം കുതാംനെരിട്ടുരച്ചു
 പുഷ്പീടം
 ക്ഷിതിസുരവരൻ തന്നൊടൊരൊന്നു ചൊല്ലി
 മുകുന്ദനാം
 കരുതുമൊടിക്കുഞ്ചോ ഉമ്പൊടണഞ്ഞോ
 രസസ്സയെ
 മതിതെളിപൊട്ടം വന്ദിച്ചാലാഭരാപ
 വർവെഴുപൊൽ
 മെത്തുന്നമെത്താട്ടുകൻ പരിമുഷ്ടമായി
 ട്ടാത്താഴകുണ്ടിരുവരും മണിമയുമെരി
 മെത്തപ്പുറങ്ങുകിലൊത്തു വസിക്കുമെല്ലാം
 ചിത്തരസത്തൊടിമ പിന്നയുമൊരി വിപ്രൻ
 സ്വാമിൻ പാലാഴിശായിൻ മുരഹരഭഗവൽ
 ഭക്തനാമെന്നൊടിപ്പൊൾ
 പ്രേമപ്രാപ്തൃ മുഹൂർത്താഭിരുളിയൊരരുള
 പ്രാട്ട സാമാന്യ മല്ലെ
 ശ്രീമത്താം പള്ളിമെത്തക്ക പരിമലിനനാ
 മെന്നെയെരി ട്ടിരുത്തി
 കൈമത്തിൽ തുക്കരത്താൽ പദമിതുകഴുകി
 ചെന്നതും ചൊല്ലവല്ലാ
 സന്താനത്തളിരൊത്ത നിന്നിരുവടി
 ത്തൊരൊട്ട ചെരും വരെ
 കൈനായാലു മലഞ്ഞിടാത്ത ഭഗവൽ
 സർവ്വകൃപ യെകീടണം

ചെന്താർമാനിനി കാരുസന്തതരയാ

സന്താനമെ പുല്ലുദിക്കു

ചെന്തികാതി കലന്നിടുന്നിനിയുഷ

പ്പാരായി പൊക്കട്ടെ ഞാൻ

൧൦ രംഭം പലതുംപറഞ്ഞു പിരിവാൻ

ഭാവിച്ച നെരത്തുനൽ

സംവീടുപരവിച്ച കാശയമാ

വെച്ചുള്ള തന്മനിയെ

ഗാത്രപ്പെട്ടിയിൽ നെത്രരസ്യ വഴിയിൽ

കൂടിട്ടു ഭാരാത്തമൻ

ഭക്തിദ്രാവകലിപ്പു മാകിയമന

ചില്ലിൽ പകർത്തിടുന്നു

൧൧ പിന്നീടുയാത്ര യറ്റിയിച്ചുതിരിച്ചുതൻ

പിന്നാലെതന്നെ യെഴുന്നള്ളു മരണനാഥം

പിന്നൊക്കുമെന്താട്ടു തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചുകൂട്ടി

നന്ദിച്ചു നിർത്തിയവിടെന്നു ഗമിച്ചുവിട്ടൻ

൧൨ സ്വീതപുതുസുധ തെച്ചിട്ടെററച്ചംകാതികാരും

ത്രീഭവനഭവനത്തി നുത്തമപ്പൂമുഖത്തു

അവനാതിദ്രവയാകുംഭക്തിയാംസിക്മകംകൊ

ണ്ടവികലനവചിതുംചെന്തിത്തംപതിച്ചു

൧൩ മല്ലാരിതൻ മധുരമാംസവു മല്ലൽനീക്കം

സല്ലാപച്ചംവിപുല സൽകൃതിയുംകുചലൻ

കുല്ലാമനസ്സിൽനിരൂപിച്ചു നടന്നുനട

മില്ലത്തടുത്തുസമയം പുനരവമൊത്തു

൧൪ ശിഷ്ടമാക്കുള്ള വിഷ്ണുർവര തരുതിലക

ഞ്ഞാടു സാപ്പാടിനുള്ളോ

രപ്പാടപ്പാടുരപ്പാൻ ഹരി പരി വിട്ടവി

- സ്തിതമൊന്തില യന്തൻ
 ധാർഷ്ട്യംകൈവിട്ടുകാട്ടിന തിരുവിളമൊ
 ന്തിട്ട യാചിച്ചിരുന്നാൽ
 കിട്ടാംമെ വല്ലതെന്നാകിലു മിതുവെഴുതെ
 പൊകയില്ലാ യിരുന്ന
- ൭൭ കഷ്ടകഷ്ടം ക്ഷുബ്ധങ്ങളെയതു മുഴുവൻ
 പട്ടിണിക്കിട്ടുകൊല്ലാ
 ഭയൻതാനെന്നതുകൊണ്ടി ഭരിതമയകടൽ
 കക്കരെ കെത്തിടെണ്ട
 അപ്പിക്കൊന്നും ലഭിക്കാ അവിടെവിടെവഴ
 നെങ്ങിമൊങ്ങി കിടക്കും
 കൂട്ടിപ്പെരുത്തളൊടായ ശിവശിപ്പുപറയ
 ന്നൊത്തൊൻ കർമ്മഭാഷം
- ൭൮ അപ്പൻകൊണ്ടെത്തമിപ്പൊൾ മുരഹരകൃപകൊ
 ണ്ടിങ്ങവെണ്ടുന്ന തെല്ലാ
 മിച്ഛുകൊപ്പിച്ചുനിങ്ങൾ കിതുപൊഴുതുതരു
 നുണ്ടൊൻ കെണിടെണ്ടാ
 കൊച്ചുണ്ടൻകിപ്രകാരം പലപട്ടതിസമാ
 ധാനും ചെയ്ത കൊണ്ടെൻ
 കാജയ്യായ് മാറ്റുപപാൽപൊട്ട മരുപം
 പത്തിയൊടേതു ചൊൽവു
- ൭൯ താനല്ലാതന്നുരില്ലാ ത്തവരൊട്ട പൊളിവ
 കൊതവഞ്ചി ചിട്ടന്നൊൻ
 താനെന്നുള്ളൊരു ഭയ്ക്കീത്തിയു മിപനുഭവി
 ചെന്നതും മാത്രമല്ല
 സ്വമിക്കുള്ളൊരു നാരായണ പദപദവി
 ലൂടെയൊടുന്ന ലോക

ശ്രാണോന്നിരൂപ കീർത്തിപ്രകര സുരനദി
 കൊക്കിൽ ഞാൻ വെമ്പലത്രേ
 ഞെപ്പു ധാരാബെതൊന്നെവൻ തൻതലയിലെഴുതിവി
 ട്ടായവന്നായതുണ്ടു
 മെതെല്ലാം ചെയ്യിപ്പുംപിന്നെ വിടയുമെവനും
 തെല്ലതിന്നില്ലഭേദം
 ചെതസ്സെക്കെന്നിടയ്ക്കി നിതിലധികമൊരു
 തന്നുമൊന്നും ലഭിക്കാ
 ചൊരിക്കാമായിരുന്നെ ന്നൊരുകറവുനമു
 ളുണ്ടുതാ സാരമില്ല
 ഞെപ്പു എപ്പംനിരൂപിച്ചു കുറച്ചുടുംവാ
 പൊക്കുന്നതെന്തെത്തവനിസരേന്ദ്രൻ
 കാച്ചുണ്മപ്പരിന്ന സമാനയെന്നു
 ഭാവിച്ചിടും തന്നുടെ ഭിക്ഷകണ്ടു
 പുറം ചുറ്റുംകൊട്ടകൾ കൊന്തളങ്ങൾ കൊടിയും
 വെണ്മടമാടങ്ങളും
 കൂറൻസ്താദിക മെടകൊണ്ടിരുപും
 ശാലിച്ചതെൻ വിധിയും
 അറംവിട്ടൊരു പെന്തരും മദഭലം
 വാലുന്ന കുങ്കിന്ദ്രരും
 മുറുന്നപ്പരി കണ്ടുകൂട്ടതകല
 ഞെപ്പം നിരൂപിച്ചവൻ
 പൂപ്പു കണ്ടിട്ടില്ലവിടിവിധം കലശലായ്
 ദിഗ്ഭ്രാന്തിയുണ്ടാ യിതൊ
 പണ്ടെകണ്ടു രുഴക്കുമുള്ളൊരു മര
 കൂട്ടങ്ങൾ കാണുന്നിതാ
 വീണ്ടുതൊന്നുക തന്നെയൊ ഭൂമവശാൽ

ഗാസാർപ്പമാം പത്തനം
 കണ്ടിട്ടാൻ പുനരായതി നവനിയിൽ
 പാടില്ല യെന്നല്ലയൊ
 പ്രവ ക്തേശംപൊയ് സുഖനിത്യവൃത്തിവരുചു
 നായിട്ടു കാരുണ്യമൊ
 ടിശൻതന്ന സമാധു വസ്തുവിഭവം
 ചെരുസേധാമാവിഷം
 ഉലശംവദസുവബുദ്ധി യെന്നിയെവവൻ-
 പ്രാഗ്വാസനം വൈഭവാൻ
 മൊശക്കാക്കാടുതുല്യമായി വഴിമ
 സ്വത്തിങ്കൽ നിന്നീടിനാൻ
 പ്രവ അപ്ലോഷസ്തസാം ഗുണത്തൊടിച്ചെ
 ന്നുള്ളൊരു പുമാതുപൊൽ
 നല്ലാമല്ലരിയിങ്കൽ നിന്നുസഖിമാ
 രോന്നിട്ടു മന്ദൈതരം
 ചൊല്ലൊഴും ബഹുവൈഭവമേണവിശെ
 ഷാദിഖ്യകൈ കൊണ്ടുകൊ
 ന്തുംപ്രമത്തൊടു വിപ്രവതിയെതിരെ
 കാനായി വന്നീടിനാൻ
 പ്രവ സീമാതിരികൾ മണിമേണകാണിക്കാതി
 ള്ലമാതിരിപ്പിടമതാം നിജപത്തനാടി
 ഇന്ദ്രമാതിരികരിക്കിൽ വന്നുവക്കുചെല
 ചൊല്ലാതിരിക്കു ബഹുവിസ്മയ മുദ്രവിച്ചു
 പ്രവ മനസിജനകന്റെ കാന്തികൊല
 നവനിസുരൻ കരതാരിനെപ്പിടിച്ചു
 പനിമതി മുഖിയായ അനാദി
 വിനയമൊക്കെങ്ങതിരെറ്റു കൊണ്ടുപൊയി

വൃത്തം കേശശയഭോഗാക്ഷിയാ മവളോടൊത്തു
 പിന്നഭിജൻ
 വിശാലമണി മെടതന്നപരിചെയി
 തന്നിടിനാൻ
 വിശേഷതരികങ്കണം തിരളമാളി
 മാർ കളിപ്പു
 ഉൾശിരവിശർ മരുത്തപനയിച്ചി
 തസ്ഥപത്രമം

പ്രാ ജ്ഞികിൽ ബഹുവിസ്തൃയങ്ങൾ തരുമി
 വ്യത്യസ്ത മുണ്ടാകവാ
 നാദ്യൽപ്പണ്ണ ശശാങ്ക ചാരുമുഖി ചൊ
 ഒളിഞ്ഞൊരു ബന്ധം പ്രിയെ
 ചൊല്ലും ഭർതൃമുഖത്തിൽനിന്നിതിപറ
 പ്പെട്ടൊരു നെരത്തമൊ
 മാദ്യൽക്കൈകിലവാണി യുത്തരമതി
 നിന്മം കഥിച്ചിടിനാൻ

പ്രവ വിശന്നും ഭാഹിച്ചും വിവശരയൊടി
 പ്രൊയ നിശയിൽ
 ശയിക്കുന്നെരം ഞാനൊരു തരുണിവാ
 നെന്നു ടരികിൽ

പ്രശസ്തശ്രീ ചെരുന്നവളിതകര
 ത്താരിലുമഹൊ
 വിശേഷാൽകണ്ടെൻ തൊൻ സരസിതമനസ്
 കൊരകയുഗം

പ്രസ ശരൽജ്ഞാൽ സ്തംഭാക്ഷം സ്തംഭലവമുതു
 തെത്തന്നരികിൽ വ

നീറു നിട്ടുറഞ്ഞു കരകിസലയം

കൊണ്ടുതഴുകി

പാശ്വർത്തന്നാദാ യമുതയരസാ

ദൃശ്യമിതലും

ഗിരം മാഞ്ചെൽ പണ്ണാൾ കിലമകുമാ

ണിക്കുകപകാ

നാ ധന്യനിൻപതി മാധവനപമരിച്ചുണ്ടു

രവൽ പ്രഭവാൻ

വന്നെൻ പാദകരനിൽ നിന്നിവിടെ ഞാൻ

സമ്പൂർണ്ണ ചന്ദ്രാനന്ദന!

തന്നെ നഷ്ടയായ ലളിതനിമെൽ

കാനനം പ്രവേശിച്ചു

യോനിച്ചാരുടെയൊടു മറ്റു വളരെ

ക്കാലം രമിച്ചിട്ടു നി

നാ മെത്തും മറ്റും ഞാനു മുന്നെ നന്നേ

വിരമിച്ചു മിന്നൽപിണസന്നപൊലെ

അത്തന്നി ചിക്ഷണം മറഞ്ഞു പിന്നീ

യുത്തംഗ സൈന്യാദികളിങ്ങു കണ്ടു

നാ ഇമ്മം പുത്തൻ മട്ടത്തുണ്മൊടി ഗുഹണിയുര

ച്ചു യാഥാർത്ഥ്യ വൃത്തം

സ്വസ്ഥൻ മൃഗ്യശ്ശൈവൻ വിരോധം നിശമി

ച്ചിട്ടു പിന്നത്തുനിന്നി

ഉമ്മാനാപെയ്യു വെഗം ലവളൊടുമൊരുമി

ച്ചിട്ടു മോദാകുലാത്താ

സ്വസ്ഥനാത്ത മുഴക്കെ പ്രതിപദ കരുതാ

നന്ദ മുക്കുകൊണ്ടു കണ്ടു

നന്ദ തൊഴുപ്പു യഗനിമൊതു ഗുഹവും

- പൂവാടിയും പാപിയും
 ധാപ്യം തിരുന്ന മാതൃകകളും
 ചുറ്റും നടപ്പുതലും
 ആനക്കുട്ടികൾ മരപ ശാലയു മതി
 ശ്രീമെന്ത ഗോരോലയും
 സ്നാനാശാരവ മഗ്നശാലയു മത
 ഒളപ്പാടും കണ്ടവൻ
 നൗ നിമ്മായശ്രീകളിക്കും പുരിയെ വിശദമാക്കും
 കണ്ടകേന്ദ്രോടിയപ്പോൾ
 സമ്മാദാശ്രയ ഭക്തികുടൽ നട്ടുവിലടി
 ഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കുചലൻ
 പൊന്നെട ക്രൂഡാഭാഗത്തുമിരുമാറി വിട്ടു
 ഭൂത പെൻകുട്ടിലിന്നെൽ
 മെന്തെ ചെന്നങ്ങിരുന്ന പുനീമതി മുഖിയൊ
 ട്വപ്രകാരം പരത്താൻ
 നൗ വിപന്ന ലോകാവന ലോലമാക
 മിപെന്ദ്രകാരണ മഹാ പ്രഭാവാൻ
 അപര മിമാംസയിലെന്നവന്ന
 മപ്പുവല്ലാ തിവിടുന്നമില്ല
 നൗ ഭക്തികുടൽ വിരവൊട്ട കൊടുക്കും
 ഭക്തവത്സലനതാം ഭഗവാൻ
 വൃക്കുമായ്ചേരി നട്ടുവളർത്തും
 ഭക്തിവളിയുടെ കായ്ക്കുട്ടെല്ലാം
 നൗ മാനം മത്സരമെന്നതൊട്ടിവ മനനം
 ഭക്തിക്കുളെറ്റിട്ട മെ
 പുനം ഭക്തിയിലെകിട്ടുന്ന ധനമെ
 ഒന്നാർത്തിട്ടു പാർത്തിട്ട നി

മാനേലും മിഴിമുലചിന്നിതിപാതെ
 ചെരററുപൊയൊർ മരം
 താനെ തെറിമരിയെടുധഃപതിതമായ്
 ചൊമെന്നു ചൊല്ലുന്നമൊ
 ന്നവ വിശൈലകചീര പരചിതസമുന്തിയാകു
 മല്ലെഴരിതന്നുടിതാരിണയിങ്കലൊരം
 വിശാസമൊട്ടു മരുവിട്ടുക സാധുശീലെ
 നിശ്ശേഷതാപവു മകന്നു സുഖം ലഭിക്കും
 നന്നു കഷ്ടനാശെ കിടച്ചു ശിഷ്ടനേത
 കിഷ്ടങ്ങൾ നൽകി ക്ഷമാ
 കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർക്കുവാ നവതരി
 ചുണ്ടുരു നാരായണൻ
 ഹൃദയൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധി-ഭവിലവും
 തട്ടിക്കുത്തു, ടിനാൻ
 മട്ടൊൽവാണി യഥേഷ്ടമായ് സുഖമിയ
 ണ്ണൊട്ടൊന്നാൾ വാഴൂ നി
 ൦൦൦ ബ്രഹ്മാമൊദത്തൊടെവം ഭയിതയൊട്ടരചെ
 യ്യിട്ടു പിന്നെ കുചലലൻ
 ശുദ്ധാത്മാവായ കൃഷ്ണൻ തിരുവടികമല
 ത്താരിനെ കേന്ദ്രിച്ചു.
 നൽപ്പാനം ചെല്ല ഗാഹ്വര്യവു മതിനൊട്ടു
 ത്തുള്ള കർമ്മങ്ങളും പി
 ശുദ്ധിക്കായ്തന്നെ ചെയ്യുങ്ങമിതസുഖമൊട്ടും
 നിസ്കാമൻ വാണു ഗൈരെ

കുചലവൃത്തശതകം സമ്പൂർണ്ണം.

Printed by T. KELU KURUP and Published by
K. Paramashwaran Numboory at the Jena Enginees Press
Situated in Arothmadhom Paramba Near
NADAPURAM.

